

Tisztelettel köszöntöm az ünnepi közgyűlésen megjelent kedves vendégeinket.

Történelmi léptékkal 30 év nem nagy idő, de az elmúlt három évtized sok változást hozott az ország és az emberek életében is. Egy ember életében már sok minden történhet ennyi idő alatt, felnőnek gyerekeink, és szép csendben öregsünk is.

Egy civil szervezet életében hosszú a 30 év, különösen akkor, ha a világ ennyit változik és életünk felgyorsul.

A kör jelenlegi elnökeként azt a felkérést kaptam, hogy értékeljem a szegedi csoport tevékenységét.

Az előzőekben hallhattuk hogyan alakult meg a szegedi csoport, erről nem beszélnék részletesebben, az 1990-es éves beszámolóban már 24 tagról és 2 pártoló tagról – a Vízügyi Igazgatóságról és a Széchenyi István Gimnáziumról – olvashatunk, és az utóbbi, amíg nem vonták össze más iskolákkal, megmaradt pártoló tagnak!

Talán kezdem az elején, első találkozásom a csoporttal 1991 tavaszán volt, mikor a Kortársunk Széchenyi Vetélkedő 23 selejtezőjének egyikét a szegediek vállalták. Fogadták a környék iskoláiból érkező csapatokat, tanárokat, kísérő szülőket. Novák Ákos vezetésével mindenről gondoskodtak, mondhatnám úgy, hogy tenyerükön hordozták a több mint 70 vendéget, diákoknak ajándékokkal kedveskedtek. S mivel ilyen jól sikerült az első találkozó, jutalmul az egyik elődöntő szervezését is rájuk bíztuk, ezt már a magyar rádió is szerkesztett adásban közvetítette.

Mivel én is Széchenyi Gimnázium tanára voltam, így első időszakban a csoport diákok körében végzett tevékenységükről szereztem tudomást

Nézegetve a dokumentumainkat, kevés olyan év volt, amikor a diákok részére kiírt pályázatokra ne érkezett volna Szegedről pályamunka, s így többször találkoztunk velük táborainkban.

A következő jubileumi évben, 2010-ben, a középiskolások egyik középdöntőjét a szegedi csoport rendezte, majd a 2016-os vetélkedőn is eredményesen szerepeltek a szegedi diákok, s az általános iskolások versenyének zsűrijében vállalt feladatot Papp Éva.

Diákokhoz kapcsolódó emlékeim közé tartoznak az itt megrendezett jutalom táborok, ahol teljes szervezést vállalták a programok összeállításától a szállás, étkezés biztosításáig.

2016 novemberében innét indult el hosszú vándorlásra a kör művészeinek munkájával elkészített Széchenyi életét bemutató vándorkiállítás, ahol a megnyitókön a diákok előadásokat is hallhattak a legnagyobb magyarról.

Az elnökségnek 1991 óta volt szegedi tagja, így közvetlenül is bekapcsolódtak az Országos Széchenyi Kör irányításába. Ennek köszönhető, hogy 1997-ben vállalták a közgyűlés szervezését, amit igen magas színvonal oldottak meg, mindenki szívesen emlékezik arra a pár napra, amit itt tölthetünk.

Ha a szegedi tagokra gondolok, akkor az állandóság, megbízhatóság, a programok gazdagsága jut eszembe. Minden hónapban tartanak összejöveteleket, a helyszín változhat, de az előadások színvonala nem csökkenhet. A rendezvényeik nyilvánosak: minden előadásra hívják a szegedieket, sőt egy-egy alkalommal még Budapestről is érkeznek hallgatók. Akik egyszer itt jártak nem felejtik el az összejövetelek légkörét, a témák változatosságát. Ezekkel az előadásokkal fontos ismeretterjesztő feladatot is ellátnak, s az esetlegesen elmagányosodó embereknek társaságot biztosítanak.

Még beszélhetnék a koszorúzásokról a Széchenyi téren, vagy a Dóm téren, aminek szervezéséhez az önkormányzat is komoly támogatást ad, vagy a kirándulásokról, a Mezőhegyesi Könyvtárral kialakult kapcsolatáról. Papp Éváról az előadások utazó nagykövetéről, a szabadkai Széchenyi iskolával és az ottani civil szervezettel végzett közös munkáról, versenyekről, előadásokról.

Talán Széchenyi Istvántól kölcsönzött mondatok jellemzik legjobban a szegedi csoport és vezetőjük tevékenységét: "...munkálni nagyban, s ha nem lehet, munkálni kicsiben, de munkálni mindig; másban csak akkor keresni elmaradást, mikor már rajtunk nem múlt, s mindenek fölött kötelességet teljesíteni, ha más nem teljesíti is."

Köszönöm a szegedi a tagok aktivitását, lelkesedését, s kívánok mindenkinek sok szép élményt, emlékezetes előadásokat, jó kirándulásokat.